

Part del grup de turistes que experimentà la primera experiència de turisme sostenible a Burundi, visitant en canoa el llac Rwihinda, més conegut com el llac dels ocells.

Burundi, viatges solidaris

Veïns Sense Fronteres i el CEPAC donen suport des de fa catorze anys a Burundi amb diferents projectes. Ara, amb una nova iniciativa basada en el turisme sostenible, volen proporcionar al país una nova possibilitat de manteniment

Solidaris

PALMA L'Àfrica és un dels territoris en què la pobresa hi és més present. I és per aquest motiu que les ONG Veïns Sense Fronteres (VSF) i el Col·lectiu d'Educació en Drets Humans i de Prevenció Activa de Conflictes (CEPAC) porten més de catorze anys donant suport a un dels països del continent més vulnerables: Burundi.

Un suport que fins ara es basava en microprojectes d'agricultura, en ajudes per a la cria d'animals i la piscicultura o en el suport als col·legis de secundària, entre d'altres, però que ara a més pren un nou rumb.

Per això, ambdues organitzacions mallorquines han decidit impulsar

un dels àmbits que a les Balears coneixem de primera mà: el turisme. Però no un turisme de masses que acabaria amb el medi natural, sinó un turisme sostenible que permeti a aquest país tenir uns ingressos fruit dels seus atractius, tant naturals com culturals.

Per tal de dur a terme aquest nou projecte, que segons Jaume Obrador, president de VSF, "pretén donar confiança als burundesos" en un terreny desconegut per ells com és el turisme per tal que "ells mateixos puguin acabar dirigint el seu propi procés turístic sostenible", tres delegacions de les dues ONG viatjaren l'any passat a Burundi per comprovar les possibilitats turístiques del país.

Amb la convicció que el projecte era possible, el mes de juny passat viatjà a Burundi un grup reduït de cinc turistes, acompanyats per

Jaime Maisonneuve, president del CEPAC, per viure aquesta experiència per primer cop i així constatar definitivament les possibilitats de la iniciativa.

Patrik Astrom, Mia Magnusson, Vibeke Bodegal, Martin Bodegal i Ulla Aneskog pogueren gaudir de l'atractiu de les terres burundeses, com també de l'atractiu de la seva cultura. Com diu Maisonneuve, ells "han estat els conillots d'indies d'aquesta experiència".

Paisatges impressionants

Les impressions dels viatgers coincideixen en la gran oportunitat de visitar un país amb una riquesa paisatgística tan gran. Patrik i la seva dona Mia quedaren sobtats amb la increïble bellesa dels paisatges, com també amb la possibilitat de veure els gorilles de la República Democràtica del Congo com mai no ho havien imaginat, de tan a prop.

D'altres, com Vibeke, quedaren impressionats per la verdor del país, perquè "jo pensava que anava a un país sec". Com explica Vibeke, "per conèixer el que és realment Burundi s'hi ha d'anar. Per conèixer-ne les olors, l'ambient..."

A més, amb aquesta experiència, aquests primers turistes han pogut

entrar en contacte amb una nova cultura que, tal com indica Ulla, té quaranta anys d'experiència professional en el camp turístic. "La pobresa que hi trobes no és una pobresa trista", afirma.

Ulla assenyala que d'aquesta experiència s'ha extret que les possibilitats turístiques a Burundi són molt àmplies i no només s'hi pot fer un turisme més aventurer, sinó que aquells que cerquin el confort també l'hi trobaran a les principals ciutats del país.

Aquest grup de viatgers ha pogut observar el dia a dia de la vida en aquest país, a banda de les reserves naturals, els boscos tropicals, els balls tradicionals. Tot un seguit d'atractius que fan d'aquest tipus de turisme sostenible, a part d'una possibilitat de conèixer una cultura tan diferent de l'europea, una manera d'ajudar aquells que més ho necessiten.

La riquesa paisatgística i cultural fan de Burundi un lloc ideal per a un turisme sostenible

Les ONG pretenen que els burundesos gestionin ells mateixos el procés turístic al seu país

Text: **Mònica Martorell**
Fotos: **VSF**

Una de les delegacions que visitaren l'any passat la zona per tal de valorar les possibilitats turístiques del país.

Trobada amb la primatòloga Jane Goodall a l'institut de Kigoma.

La màgia del medi natural

El medi natural de l'Àfrica, amb totes les seves possibilitats, aporta al turista una visió inimaginable tant de paisatges com dels animals que componen aquest hàbitat tan diferent de l'uropeu.

Veure els goril·les és un dels principals atractius pels visitants, ja que precisament al Congo, al parc Kausi Biega de Kivu, poden apropar-se a aquests grans animals per tal d'observar-los. Per tots els que han viscut aquesta experiència, és una cosa del tot increïble.

Però els goril·les no són l'única espècie que es troba a Burundi o al Congo. Els hipopòtams o els diferents tipus d'ocells que habiten el llac Rwihinda, també anomenat el llac dels ocells, aporten una nova visió de la natura als viatgers.

Els espectaculars paisatges de Burundi, que també s'anomena

el país dels mil turons, impacta per la verdor que ho inunda tot. Com expliquen els turistes que han viscut aquesta experiència, "els colors impressionants dels paisatges i la seva varietat paisatgística" són d'una bellesa increïble.

A Burundi existeix una gran varietat d'espècies animals i de paisatges

El conjunt paisatgístic i l'hàbitat animal fan de Burundi i del Congo, com expliquen els primers a experimentar aquest turisme sostenible, un lloc perfecte per a la vivència de noves experiències.

La cultura burundesa, un gran atractiu turístic

Les diferències culturals sempre sobten els viatgers, sobretot quan les cultures difereixen tant unes de les altres com l'europea i l'africana. Per aquest motiu, la riquesa cultural de Burundi es converteix en un dels principals interessos turístics.

D'entre les possibilitats que troben els viatgers en un país com Burundi cal destacar-ne una que, a més, s'ha donat a conèixer arreu del món. Aquest és el cas dels tamborers de Gishora, que són els guardians dels tambors sagrats de Burundi, antigament utilitzats per a certes cerimònies. Precisament aquests tamborers participaren l'any passat en el Festival Mundial

Els tamborers de Gishora, un dels atractius del folklore burundès.

de Danses Folkloriques de Mallorca.

Els Intore de Kirundo, antics guerrers amb els seus balls tradicionals, també es converteixen en un dels

centres d'interès pel viatger. Però no són els únics. La cuina tradicional i l'artesanía, amb una bona gestió, es poden convertir en un dels motius de fascinació pels visitants.

MIQUEL ÀNGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

L'anomenat turisme solidari és, de moment, un fenomen incipient. Com altres projectes econòmics alternatius, encara és prest per destriar què hi ha d'oportunitat i què d'oportunisme. Hi haurà de tot, no en tinguem cap dubte. El temps i les bones pràctiques s'encarregaran de destriar el gra de la palla. En qualsevol

Els altres 350 dies

cas, ja comença a ser fàcil conèixer directament iniciatives d'ONG o experiències personals que apunten en una direcció força suggerent. A Mallorca tenim la iniciativa de Veïns sense Fronteres i la CEPAC a l'Àfrica. Uns amics menorquins, actualment cooperants a l'Equador, m'han parlat del potencial de petits projectes turístics com una gran eina de desenvolupament comunitari de zones depriudes, allunyades dels circuits turístics convencionals. Un matrimoni mallorquí, tots dos metges, va celebrar les seves nocces

d'argent fent un viatge amb els seus fills a l'Índia per oferir durant un mes els seus serveis a població sense recursos. Benvingudes siguin totes aquestes iniciatives, i tant de bo que cada cop hi hagi més gent que descobreixi el valor d'un viatge de quinze dies que comporti la cooperació amb iniciatives solidàries en països empobrits. De tota manera, el més important no seran aquests quinze dies, sinó com aquestes experiències afectin la vida d'aquells viatgers solidaris durant els altres 350 dies de l'any.

Al delta del Ruzizi es poden trobar nombrosos grups d'hipopòtams i ocells.